

saaledes at man kommer ud over den normerede Laaneværdi, altsaa særlig paa Øerne, og jeg kan ikke se, der er Anledning til at etablere et saadant Skel. Jeg tror, at man kommer ud over Bekymringerne for manglende økonomisk Betyngelse paa den naturligeste og mest praktiske Maade derved, at man reducerer den normerede Laaneværdi, som af Mindretallet under Nr. 6 foreslaaet, fra 7,000 til 6,500 Kr. Thi det er givet, at i samme Grad, som vi reducerer det normerede Beløb, der ligger over 6,000 Kr., i samme Grad bliver det af underordnet Betydning, om Laansøgeren ejer $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{5}$ af dette Beløb. Normere vi det til 6,500 Kr., er Forskellen mellem de to Ordninger den, at Ansøgeren efter det ærede Mindretals Forslag skal eje 50 Kr. mere. Det er altsaa en ret uvæsentlig Forskel.

Under disse Omstændigheder anbefaler jeg paa ny det Mindretalsforslag, som ogsaa jeg er med til at stille, og det har glædet mig at erfare af de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste Medlem fra 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at det ærede Medlem dels er rede til selv at stemme for det og dels ogsaa opfordrer sine Partifæller til at gøre ligesaa, om end denne Anbefaling mere affødt af Frygt for Mindretalsforslaget under Nr. 7 end just af Kærlighed til Mindretalsforslaget under Nr. 6 — et fornyet Vidnesbyrd om, at — som det saa ofte gaar her i Livet — Frygt udretter mere end Kærlighed.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) havde adskillige Indvendinger at fremføre mod Forslaget, saaledes som det her ligger for, suppleret med de af Udvalget stillede Ændringer. Det ærede Medlem havde haft til Hensigt at stille hertil sigtende Ændringsforslag, men har undladt det paa Grund af manglende Tilslutning. Jeg skal tillade mig kortelig at berøre forskellige af de Punkter, det ærede Medlem pegede paa, og som han kunde ønske ændrede.

Det ærede Medlem fæstede sig først ved den Affattelse, § 1 nu har faaet, og ved den der fastslaaede Ordning af Valget af Kommissioner. Forholdet var jo før saaledes, at det var Amtsrådet, der valgte disse Kommissioner, medens det nu skal være sogneraadsdelegerede, der skulle foretage disse Valg. Ved Sagens første Behandling henpegede ogsaa jeg paa, at jeg vilde have foretrukket den oprindelige Ordning, for øvrigt med den Ændring, at Husmandsorganisationerne skulde vælge det ene af Kommissionsmedlemmerne.

Men naar jeg for mit Vedkommende ikke har fundet Anledning til at være med til at stille Ændringsforslag til den nuværende Affattelse af § 1, skyldes det blandt andet de Udtalelser, den højtærede Landbrugsminister er fremkommen med ved Sagens første Behandling, idet Landbrugsministeren forudsatte, at disse Kommissionsvalg kunde falde sammen med Amtsrådsvalgene, saaledes at Sogneraadene kunne vælge Udsendinge til Amtsrådsvalgene, som tillige delegeres til at deltage i Kommissionsmedlemmernes Valg. Under de Omstændigheder vil Apparatets Vidtløftighed jo ikke blive særlig stor, og derfor har ogsaa jeg ment at kunne slaa mig til Ro med den Ordning, der efter lange og vidtløftige Forhandlinger i det andet Ting har faaet den her foreliggende Affattelse.

Saa hævdede det ærede Medlem, at ved den nu foreliggende Ordning øje Laantagerne for lidt af de paagældende Brug, og at deres Risiko og Stats-Laanefondens Risiko derved blev for stor. Ja, jeg skal indrømme, at hvis vi sammenholder den Garanti, der ligger i, at Ejeren besidder $\frac{1}{10}$ af Bruget Værdi, med den Garanti, der ellers kræves ved Optagelse af Laan i en Landejendom, saa er den kun forholdsvis lille; men den bliver jo ikke væsentlig større, fordi vi kræve, at Laantageren skal eje $\frac{1}{5}$ af Beløbet udover 6,000 Kr. Og jeg maa sige, at min Frygt eller Bekymring paa det Punkt er væsentlig bortelimineret ved den Omstændighed, at Garantien ligger deri, at de paagældende Indehavere af Bruget ordinært ved en Laaneværdi 6,500 til 7,000 Kr. komme til at sidde for en aarlig Udgift af ca. 200 Kr., altsaa i Virkeligheden et meget beskedent Vederlag for Boligen og Bruget af en Jordlod saa stor, at de under gunstige Omstændigheder omtrent kunne leve af den. Under gode Konjunkturer kunne de i det væsentlige klare sig paa Loddene; men ere Konjunkturerne vanskelige, og ere Priserne paa Produkterne ringe, ere de i Stand til at undgaa at give ret mange kontante Penge ud udover det, der skal svares i Rente og Afdrag af Laanet, fordi de i det væsentlige kunne leve af Loddens Frembringelser. Og saa have de endvidere under saadanne Omstændigheder Adgang til at bringe deres Indtægter op ved at gaa paa Arbejde for andre, thi ved daarlige Konjunkturer ville de være henviste dertil. Deri mener jeg, at Garantien ligger, og deri tror jeg ikke, at man kan sidestille disse Brug med de større Brug, hvortil der maa kræves andre